

prima instanță - (Judecătoria Drochia) L. Lupașcu

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Iulian Pascari în interesele lui Anatolie Scacodub,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Scacodub împotriva lui Victor Damaschin cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Anatolie Scacodub și menținută hotărârea Judecătoriei Drochia din 16 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2015 Anatolie Scacodub a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Damaschin, prin care a solicitat obligarea pârâtului să dezmință informația în privința sa, în fața conducerii ÎM „Sudzuker Moldova” SA, în același mod în care a adus acuzațiile abuzive, încasarea de la Victor Damaschin în beneficiul său a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că la 06 iunie 2014 pârâtul a adresat o scrisoare către ÎM „Sudzuker Moldova” SA în care a indicat precum că el, care activa în calitate de revizor al companiei nominalizate, împreună cu alte persoane au comis mai multe acțiuni ilegale în cadrul acestei companii.

Iar, la 11 iunie 2014, conducerea ÎM „Sudzucker Moldova” SA a depus la CNA o plângere privind pretinsele acțiuni ilegale ale persoanelor responsabile din cadrul companiei.

Însă, prin ordonanța Procuraturii Anticorupție din 14 iulie 2014 s-a refuzat în începerea urmăririi penale în baza materialelor acumulate din motivul lipsei faptului infracțiunilor prevăzute de art. 333-335 Codul penal.

Astfel, invocă reclamantul că prin sesizarea pârâtului i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională, deoarece aceste afirmații nu corespund realității, fapt ce rezultă din ordonanța Procuraturii Anticorupție din 14 iulie 2014, și îl discreditează în fața conducerii ÎM „Sudzucker Moldova” SA.

Mai mult, afirmă că acuzațiile aduse de către pârât nu sunt justificate prin probe.

Indică reclamantul că prin cerere prealabilă adresată pârâtului a solicitat dezmințirea informației răspândite și repararea prejudiciului moral, însă nu a primit nici un răspuns.

Prin cererea privind completarea și concretizarea cerințelor din 29 aprilie 2015, reclamantul a solicitat restabilirea termenului de prescripție pentru adresarea către pârât și în instanța de judecată, invocând că a omis termenul din motive întemeiate și anume, deoarece s-a adresat către organele de drept cu cereri și demersuri.

Mai mult decât atât, menționează că termenul de un an, prevăzut de art. 15 alin. (2) Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, nu a expirat. (f.d. 50-55)

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 16 octombrie 2015 cerințele reclamantului Anatolie Scacodub împotriva lui Victor Damaschin privind apărarea onoarei și demnității și încasarea prejudiciului moral s-au respins din motivul omiterii termenului de prescripție.

S-a încasat de la Anatolie Scacodub în beneficiul lui Victor Damaschin cheltuielile de judecată proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului în mărime de 5 000 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 noiembrie 2015 Anatolie Scacodub a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Anatolie Scacodub, s-a menținut hotărârea Judecătorei Drochia din 16 octombrie 2015 și s-a încasat de la Anatolie Scacodub beneficiul lui Victor Damaschin cheltuielile pentru serviciile de asistență juridică și transport suportate în cadrul judecării apelului, în sumă totală de 4 371 lei.

La 10 iunie 2016, avocatul Iulian Pascari în interesele lui Anatolie Scacodub a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia,

casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 17 martie 2016 și a hotărârii Judecătorei Drochia din 16 octombrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Totodată, a solicitat ca cheltuielile de judecată să fie suportate de către intimat.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și le consideră ilegale deoarece atât prima instanță cât și instanța de apel au aplicat greșit normele de drept material, fapt ce sa manifestat prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată.

Mai mult decât atât, consideră că instanțele de judecată au dat o calificare juridică incorectă raportului material litigios.

Totodată, susține că instanța de apel nu a verificat toate circumstanțele cauzei și s-a limitat la o examinare superficială, precum și, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

La 05 august 2016, intimatul Victor Damaschin a depus referință prin care a solicitat considerarea recursului declarat de Anatolie Scacodub ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 17 martie 2016 a fost expediată în adresa părților la 05 mai 2016 și recepționată de recurent la 10 mai 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele pricinii. (vol. I f.d. 218-219)

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 10 iunie 2016 se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Anatolie Scacodub reprezentat de avocatul Iulian Pascari și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele

stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Iulian Pascari în interesele lui Anatolie Scacodub, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Iulian Pascari în interesele lui Anatolie Scacodub, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari